

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر کاربری اراضی بر آسیب پذیری آبخوان با استفاده از روش دراستیک و ANP (مطالعه موردی: دشت مشهد)

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی کاربرد فناوری های نوین در علوم مهندسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

منصور حسین زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع آب، دانشگاه زابل

پیمان افراسیاب - دانشیار گروه مهندسی آب دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل

یوسف رمضانی - استادیار گروه علوم و مهندسی آب دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند

عباس خاشعی سیوکی - استادیار گروه علوم و مهندسی آب دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

شناسایی و تهیه نقشه پهنه بندی مناطق آسیب پذیر آبخوان، یعنی مناطقی که امکان نفوذ و پخش آلاینده ها از سطح زمین به سیستم آبریززمینی وجود دارد، یک ابزار مدیریتی مناسب برای جلوگیری از آلودگی منابع آب زیرزمینی می باشد. دشت مشهد به علت شرایط خاص خود و وجود واحدهای صنعتی و فعالیتهای کشاورزی، شهرها و شهرک های صنعتی متعدد در حال حاضر از مناطق بحرانی و آسیب پذیر است. در این مقاله برای برآورد آسیب پذیری دشت مشهد از روش های دراستیک و ANP- دراستیک استفاده شد. در نهایت از هر مدل یک نقشه نهایی حاصل شد که نشان دهنده مناطق آسیب پذیر دشت مشهد است، در سه گروه آسیب پذیری کم، متوسط و زیاد بود. در نهایت همبستگی نتایج حاصل از دو مدل مطرح شده با مقدار نیترات اندازه گیری شده محاسبه شد، شاخص همبستگی برآیدراستیک استاندارد و ANP دراستیک به ترتیب برابر 51 و 63 درصد است و به این معنی است که به ترتیب روشهای ANP- دراستیک و دراستیک معمولی عملکرد مناسبی در تخمین آسیب پذیری آبخوان از خود نشان می دهند. پارامتر کاربری اراضی به هفتپارامتر دراستیک اضافه شد و با استفاده از آزمون کای اسکور بین دو نقشه دراستیک استاندارد و دراستیک با در نظر گرفتن کاربری اراضی، مقایسه انجام شد. نتایج نشان داد علیرغم درصد تطابق، دو نقشه تفاوت معنی داری در سطح 5 درصد دارند.

کلمات کلیدی:

دشت مشهد، آب زیرزمینی، دراستیک و ANP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/614295>

